

На часътъ, тѣ се притекли и спорѣдъ както разказва единъ присторивши се на умрѣлъ, раненъ Кочевъ войникъ, вмѣсто да помогнатъ на умирающия юнакъ, съблекли му шинеле, мундире, изули му ботушитѣ и до като той берялъ още душа, почнали да го псуватъ и сѣкжтъ съ тесацитѣ си.

Такава е била постѣпката въ този случай на братята сърбе, които съ това показали само своята безсилна злоба къмъ умирающия герой, като не го оставили спокойно да издѣхне, — нѣщо което правятъ само свирепитѣ башибозуци. Обезобразеното тѣло на Кочева, нашитѣ намѣрили едва на другие день — 16-й Ноемврий, което и погребли въ с. Лагошевци.

Тѣй свършилъ днитѣ си подпоручикъ Кочевъ, слѣдъ 75 дневна битностъ като офицеринъ. Загинѣ той при защитата на онази земя, въ която се родилъ, отхранилъ и научилъ, какъ да се жертвува за нейната свобода. Нека е честь и слава на този достоенъ момъкъ и храбръ герой — жертва на жестокий и бездушенъ неприятель, който като хищна хиена се хвърли отъ горѣ му, за да заглуши и послѣднѣото диханье на неговата душа. До колкото е извѣстно, ний никждѣ не постѣпвахме така съ сърбскитѣ ранени а ги глѣдахме и цѣрихме като свои. Богъ ги наказва за тази имъ жестокость, като имъ заслѣпни очитѣ, за да бѣждѣтъ позорно изгонени и побѣдени.

